

Секція: Фінанси, гроші і кредит

ТОМИЛЕЦЬ НАТАЛІЯ АНАТОЛІЇВНА

студентка кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки

Київський національний університет технологій та дизайну

м. Київ, Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансові результати - прояв ефективності роботи суб'єкта підприємницької діяльності. Фінансовий результат являє собою сукупність прибутку або збитку від реалізації продукції, робіт, послуг, а також позареалізаційних доходів і витрат. У процесі виробничо-фінансової діяльності підприємств бере участь велика кількість взаємопов'язаних організаційних, трудових, матеріальних і фінансових факторів. Мета кожного суб'єкта господарювання – якомога ефективніше використати ці фактори. Ефективність використання факторів виробництва виражається в кінцевому підсумку у фінансових результатах діяльності суб'єктів господарювання.[1, с. 336; 7, с. 540].

В якості найбільш поширеного та універсального показника фінансових результатів виступає прибуток, який як економічний показник, дозволяє поєднувати економічні інтереси держави, підприємства, як суб'єкта господарювання, робітників і власника підприємства. Прибуток синтезує в собі всі сторони діяльності підприємства, характеризує ефективність його господарської діяльності в цілому, це результат фінансово-господарської діяльності підприємства, та частина вартості продукту, що реалізується суб'єктом господарювання, що залишається після покриття виробничих та інших, пов'язаних з виробництвом витрат [5, с. 728].

Досягнення збільшення розміру прибутку можливо лише в разі погодженої дії всіх елементів системи і удосконалення існуючих інструментів управління. Постійне зростання фінансового результату вимагає дієвого механізму управління якістю прибутку, що сприятиме розробці та реалізації високоефективної конкурентоспроможної стратегії розвитку підприємства [8, с. 286].

Ціна є визначальним фактором формування фінансових результатів. Вона залежить від внутрішніх та зовнішніх чинників. Внутрішнім чинником ціноутворення є собівартість одиниці продукції та рівень її рентабельності. Підприємства спрямовують свої зусилля на мінімізацію собівартості й оптимізацію рівня рентабельності. Зниження рівня собівартості завжди доцільне. Однак воно не повинно досягатися за рахунок зниження якості, бо це може призвести до зменшення обсягу продажу. Рівень рентабельності має, з одного боку, забезпечити підприємство достатніми фінансовими ресурсами, а з іншого — не вести до значного зростання ціни, що також негативно відіб'ється на реалізації.

Вчені Ю.В. Захарова та О.Я. Зінченко зазначають, що фінансовими результатами діяльності суб'єктів підприємницьких структур є прибуток або збиток. Для всіх показників прибутку спільною характеристикою є перевищення доходів над витратами. Якщо ж доходи виявляються менше витрат, має місце збиток. Підприємство одержує прибуток у тому випадку, якщо дохід перевищує витрати [4, с. 83].

Фінансовий результат як облікова категорія визначається різницею між доходами і витратами або приростом (зменшенням) власного капіталу підприємства, створеним у процесі підприємницької діяльності за звітний період, за винятком зміни капіталу за рахунок внесків або вилучення власниками [3, с. 113].

Підвищенню рівня обліково-аналітичного забезпечення управління фінансовими результатами сприяє формування інформації про доходи,

витрати і фінансові результати за звітними сегментами і центрами відповідальності.

З метою ефективного управління фінансовими результатами доцільно використовувати не тільки традиційні методи (способи, прийоми) аналізу доходів, витрат, прибутковості, рентабельності, але й нові, такі як моделювання, оцінки граничного потенціалу прибутковості окремих видів продукції (робіт, послуг) та інші [6, с. 82].

Спираючись на дослідження таких вчених як О.Я. Зінченко, Ю.В. Захарова та М.І. Ковальчук можна зробити висновки, що для вдосконалення формування прибутку підприємства потрібно здійснювати планування розподілу прибутку в такому порядку:

1. Визначення потреби у прибутку за напрямками його використання.
2. Формування цільової структури розподілу прибутку.
3. Визначення пріоритетності у використанні прибутку за окремими напрямками використання.
4. Балансування потреби у прибутку за напрямками його використання з можливостями отримання прибутку при здійсненні господарсько-фінансової діяльності підприємства [4, с. 83].

Також я вважаю необхідним зробити кілька пропозицій з поліпшенню фінансових результатів діяльності підприємства, які можна застосувати у короткостроковому, середньостроковому та у довгостроковому періоді:

1. Прагнути збільшити обсяги виробництва і збуту, оскільки це дозволяє оптимізувати витрати й знизити ціну продукції, що підвищує її конкурентоспроможність.
2. Удосконалювати рекламну діяльність, підвищувати ефективність окремих рекламних заходів.
3. При введенні в експлуатацію нового устаткування приділяти велику увагу навчанню і підготовці кадрів, підвищенню їх кваліфікації, для

ефективного використання устаткування й недопущення його поломки через низьку кваліфікацію працівників.

4. Здійснювати постійний контроль над умовами збереження і транспортування сировини й готової продукції.

5. Здійснювати своєчасну уцінку виробів, які втратили початкову якість.

Отже, підвищення ефективності діяльності підприємств в результаті покращення фінансових результатів значною мірою визначає рівень їх активної позиції на вітчизняному ринку. Поліпшення організації та повніше використання економічного аналізу в управлінні тісно пов'язані з усією системою вдосконалення господарського механізму в нашій країні, спрямованою на підвищення ефективності виробництва і якості праці в усіх ланках національної економіки.

Література:

1. Крамаренко Г.О., Чорна О.Є. К 77 Фінансовий аналіз. Підручник – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 336 с.
2. Ковальчук М.І. Економічний аналіз діяльності підприємств АПК: Підручник. – К.: КНЕУ, 2004. – 406 с.
3. Зінченко О.Я. Управління якістю фінансового результату підприємства / Актуальні проблеми економіки. – 2010. - №1. – 109 – 115 с.
4. Захарова Ю.В. Моделювання тенденцій розвитку прибутку підприємства при реалізації виробничої стратегії / Формування ринкових відносин в Україні. – 2003. – 80 – 83 с.
5. Іванілов О. С. Економіка підприємства: підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / О. С. Іванілов - К.: Центр учбової літератури, 2009. - 728 с.

6. Черниш С.С. Проблеми застосування методик аналізу фінансового стану на вітчизняних підприємствах / Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка», 2012. № 5. – 142-146 с.
7. Економічний аналіз: навч. посіб. / М.А. Болюх, В.З. Бурчевський, М.І. Горбаток ; за ред. М.Г. Чумаченко. – К. : КНЕУ, 2001. – 540 с.
8. Терещенко О.О. Антикризове фінансове управління на підприємстві: моногр. / О.О. Терещенко. – К. : КНЕУ, 2004. – 268 с.